

Hertil kunde fremdeles føjes 8,090,074 Ø ufarvet Bomuldsgarn à $2\frac{1}{4}$ Øre. — Imidlertid benytte Væverierne nu hovedsagelig dansk Bomuldsgarn, som ikke er fordyret med Toldens fulde Beløb, saaledes at denne Sum maatte væsentlig nedsættes, hvis den virkelige Toldbyrde skulde angives.

For de foran nævnte 35 Fabrikker vil Lønningskontoen i 1906 andrage:
5,692,599 Kr. 82 Øre

(heri ikke medregnet Løn til den overordnede Ledelse, Direktører og Chefer).

Beregningen af Lønnen er foretaget paa Grundlag af de første 10 Maanedere af Aaret 1906, idet de foregaaende Aar, dels paa Grund af store Konjunktursvingninger og dels paa Grund af Strejke ikke have været normale Arbejdsaar, hvilket derimod er Tilfældet for 1906.

Det bemærkes, at der foruden de her anførte Firmaer findes en Mængde større og mindre Tekstilfabrikker i Danmark, som ikke ere medtagne. — Af Bomuldsvæverier er der saaledes bl. a.: Harald Cohn, Conrad Haunstrup, A/S Th. Wessel & Vett, Herm. Mogensen & Co., Messens Dampvæveri, L. Koppel, M. E. Grøn & Søn, A/S De forenede Linnedvarefabrikker, alle af København, Svendborg Tekstilfabrik, — og af Klædefabrikker bl. a.: P. D. Beck, Hjørring, Johs. J. Bruun, Viborg, Ole Glistrup, Ringkøbing, Randbøldals Fabrik, Vejle, Chr. Hammer, Silkeborg, Chr. Meldal, Faaborg, Mortensen & Pedersen, Nykøbing M., Brødr. Mathiasen, Løgstør, S. Nielsen & Søn, Skive, J. G. Nyebølles Eftf., København, Meldal & Co., Odense, Brødr. Hvalsøe, Odense, Andreas Quist, Grenaa, Rysegades Fabrikker, Nørresundby, Niels Stampe, Aarhus, Sophus Thomsen, Hjørring, G. Undin, Thisted, A/S Eriksen og Kjær, Varde, Verner & Jensen, Silkeborg, F. Zederkop, København, Brødr. Lund, Herning.

Foruden de her nævnte Fabrikker findes der en stor Del mindre Tekstilvirksomheder spredte over hele Landet. Industrietællingen af 1897 opførte saaledes i alt 105 Uldspindier, 21 Bomuldsvæverier, 30 Linned- og Damaskvæverier og ikke færre end 2,949 Bedrifter i „Væveri“ i Almindelighed. Ligesom Tilfældet er i andre Grene af Væveindustrien er det aldeles overvejende Antal af disse Bedrifter smaa — endogsaa meget smaa. Af de 105 Uldspindier havde saaledes kun 1 flere end 20 Arbejdere (nemlig 22); 13 vare Bedrifter ganske uden Medhjælp, 25 havde 1 Arbejder hver, 17 2 Arbejdere, 16 havde 3, 11 havde 4, og 5 havde 5 Arbejdere; 15 havde 6—10 og 2 11—20 Arbejdere. Noget tilnærmelsesvis lignende gælder for Linned- og Damaskvæverierne, og af de 2949 „Væverier“ vare endogsaa de 2674 Enkeltmandsbedrifter uden Medhjælp, 191 havde 1 Arbejder, 36 havde 2, 7 havde 3, 4 havde 4, 3 havde 5 Arbejdere; vi komme saa til de 34 større Bedrifter: 15 med 6—10 Arbejdere, 5 med 11—20, 4 med 21—50, 5 med 51—100 og 5 med over 100 Arbejdere. Til Uldspindierne hørte i 1897 et samlet Personel af 4,322 Personer, hvoraf 3,404 vare egentlige Arbejdere; de 21 Bomuldsvæverier havde et Personel af 2,085 Personer, hvoraf 1910 vare egentlige Arbejdere, og de 2,949 Væveriernes Personel udgjorde 5,388, hvoraf 2,323 vare egentlige Arbejdere.

Disse Oplysninger vise, at Væveindustrien her i Landet ikke er en Industri, der drives „fra oven af“, af „Storkapitalen“, men at den vokser frem fra neden gennem en overordentlig tæt Opvækst af smaa og meget smaa Bedrifter og derigennem paa slaaende Vis godtgør sin Berettigelse som naturlig, hjemmehørende dansk Industri. Værd at lægge Mærke til er det her, at denne Industri ganske særlig har sin Opvækst i Landdistrikterne. Af de 105 Uldspindier findes de 58, af de 2,949 „Væverier“ de 2,836 i Landdistrikterne. Og det er udenfor al Tvivl, at Resultaterne af Industrietællingen i 1906, naar de blive bekendte, ville vise endnu langt større Tal.

Det er selvfølgelig store danske Kapitaler, der ere anbragte i denne Industri. Af de 35 Fabrikker, for hvilke de efterfølgende Beregninger ere foretagne, ere følgende Aktieselskaber, og af dem igen offentliggøre de 11 førstnævnte deres aarlige Regnskaber. For disse er det i de sidste 5 Aar udbetalte Udbytte beregnet, hvorimod der for de øvrige kun er opgivet Aktiekapital, Obligationslaan og Prioriteter: